

[Lone Dybkjær]

tid, og det er også dem, vi tager højde for. Der er faktisk mennesker, der er gået på efterløn også i 1981, hr. Kaj Poulsen, og de rammes af dette cirkulære, som de ikke kendte. Det er det ene, jeg godt vil sige.

Det andet er, at jeg mener, at socialdemokratiet har begået en fejl i den forstand, at der blev begået en uretfærdighed over for nogle mennesker, som fik ændret deres indtægtsvilkår meget brat – jeg har sagt mellem 33 og 35 pct. – og det er altså mennesker, der kan rammes på den måde, som det er beskrevet i udregningerne og i bilagene til betænkningen, mennesker, der har 120.000 eller 130.000 kr. i pension og som følge deraf ikke får nogen efterløn.

Det tredje, jeg godt vil sige her, er, at jeg faktisk er enig i den fælles omregningssats. Vi har aldrig på noget tidspunkt protesteret mod den fælles omregningssats. Vi er enige i, at den skulle gennemføres. Vi er bare ikke enige i den måde, den blev gennemført på, fordi den derved ramte nogle mennesker, der havde handlet i tillid til, at systemet så anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det sidste er selvfølgelig ikke nyt for os, at det radikale venstre ikke har været uenigt i en ny omregningssats, men så tilføjes det, at man ikke har været interesseret i at ramme nogle mennesker, som efterfølgende bliver ramt, fordi de har haft tiltro til, at systemet har fungeret sådan – det var dog en udtalelse!

Hvad med samtlige de efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn før den 1. januar 1983 i tiltro til, at de reguleringssystemer, som har været kendt i årevis i Danmark, vil køre videre? Dem er der ingen sympati for. Og så vil jeg da godt sige til fru Lone Dybkjær, at hvis hun læser vores betænkning bidrag, vil hun se, at vi godt vil være med til en ændring af dette system, såfremt vi kunne have ændret det for samtlige, der er gået på efterløn i tiltro til, at de systemer, der har fungeret før 1. januar 1983, også fungerede nu. Men der er altså ingen sympati, når det drejer sig om dem, der får den absolut laveste efterløn udbetalt. Det er der kun, når det drejer sig om de bedrestillede efterlønsmodtagere.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hvad der er politisk vigtigt, afhænger jo af de politiske briller, man har på, og af denne debat kan man konkludere, at det radikale venstre mener, at de efterlønsmodtagere, som får pension oveni, er vigtigere end den store gruppe af efterlønsmodtagere, som kun har efterlønnen. Det er vi uenige i.

Man kan også sige, at nogle gange kan man næsten blive rørt til tårer over de radikale. I betækningsbidraget udtrykkes stor tilfredshed med, at den uretfærdighed, som blev begået af den socialdemokratiske regering – siges det – over for en række efterlønsmodtagere ved gennemførelsen af den fælles omregningssats, nu fjernes, men jeg må sige, at tårerne er mere tårer over de radikales dobbeltmoral og hykleri.

Ændringsforslaget betyder jo, at samtlige A-kassemedlemmer, arbejdsløse som arbejdende, skal betale et ekstra bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, idet medlemsbidraget skal stige fra 7 til 7,35 gange maksimal dagpengesats i stedet for til 7,25 som først udtænkt, og så skal man altså bruge denne stigning til at gøre godt med for de efterlønsmodtagere, som fik mindre i sin tid på grund af indførelsen af en fælles omregningssats. VS mener, at det er en forkert måde at tænke på simpelt hen.

HK foreslog i forbindelse med indførelsen af den fælles omregningssats, at man skulle operere med en overgangsordning, og det kunne der vel have været god grund til at se nærmere på. Det afviste arbejdsministeren – og det er i dette tilfælde arbejdsminister Grethe Fenger Møller – med den begrundelse, at det ville være administrativt besværligt og ikke kunne lade sig gøre. Nu kan det godt lade sig gøre, nu skal kasserne til at bruge tid på efterbetaling til de efterlønsmodtagere, som vel at mærke kan dokumentere, at de skal have efterbetaling, hvilket da også vil give en kraftigt forøget administration i kasserne.

VS går imod, at den bedrestillede del af efterlønsmodtagerne skal have en efterbetaling, som betales af samtlige A-kassemedlemmer, hvoraf mange, og i alle tilfælde alle de arbejdsløse, har en økonomi, som er væsentlig dårligere end den gruppe, der her er tale om. Vi kan ikke gå ind for sådan en konstruktion.